

A Moszad képezte ki Nelson Mandelát

Nagy volt a szeretet – Simon Peres és Nelson Mandela Johannesburgban, 2002-ben.

Fegyveres szabotázs és diverzáns cselekményekre képezték ki Mandelát az izraeli ügynökök 1962-ben, néhány hónappal azelőtt, hogy Dél-Afrikában letartóztatták.

1.

„Izrael szó szerint udvarolt Fekete-Afrikának, a múlt század hatvanas éveinek elején” – írta a Haaretz izraeli lap. Ehhez természetesen igénybe vette titkosszolgálatát, a Moszadot is.

Titokban képezték ki apartheid ellenes fegyveres aktivistákat, a múlt század hatvanas éveinek elején, egyes szomszédos afrikai államokban, többek között Etiópiában. Pusztakezes közelharcra, judóra, fegyveres harcra oktatták őket, valamint a szabotázs és a diverzáns cselekmények elkövetésének a módszereire.

Ezekre a fegyveres, szabotázs és diverzáns ismeretekre képezték ki Nelson Mandelát is az izraeli ügynökök 1962-ben, néhány hónappal azelőtt, hogy Dél-Afrikában letartóztatták.

Mandela kiképzése közben, az izraeliek meglepve tapasztalták, hogy kitűnően ismeri a zsidóság problémáit és Izrael történetét és harcait is. – Ezért természetesen felmerült annak a lehetősége is, hogy igazi cionistává nevelik őt. – És, hogy ebben mennyiben jártak sikerrel, arra a későbbi évtizedek történései választ is adtak.

Ez a napvilágra került tény, mindenesetre új megvilágításba helyezte Mandala eddigi megítélését a zsidó államban.

Az Izraeli Nemzeti Archivum levéltárából „szigorúan titkos” megjelöléssel, a Haaretz című izraeli lap birtokába jutott dokumentumok szerint; Mandela 1962-ben titokban elhagyta hazáját és több afrikai országba ellátogatott. Ekkor történt fegyveres kiképzése is. A Rhodésziából Etiópiába érkező, és a „David Mobsari” fedőnevet használó Mandela felkereste Izrael etiópiai nagykövetségét, ahol „shalommal” köszöntötte a zsidókat. Ismerte a zsidók és Izrael gondjait, és a követség személyzete szerint; értelmiséginek tűnt.

„A személyzet megpróbálta cionistává tenni”. (Vagyis elfogadtatni vele azt a gondolatot, hogy Izrael a zsidók hazája.) – „A beszélgetések során szocialista világnézetet mutatott, és olykor olyan benyomást keltett, hogy a kommunizmus felé hajlik”. – Az egykori „növendék” érdeklődést mutatott a „Haganá” zsidó félkatonai szervezet illegális módszereiről, melyeket még a Brit gyarmati időkben alkalmaztak, – Izrael állam megalakulása előtt.

Ezek után pedig kiképezték mindarra, amit egy terroristának tudnia kell. Közelharc, fegyveres harc, valamint a szabotázs és a diverzáns cselekményekre.

Az Izraeli Nemzeti Archivum levéltárában őrzött a dokumentum eddig azért nem került eddig nyilvánosságra, – mert míg Mandela élt, – a kutatók aggódtak, hogy veszélyeztetni a helyi zsidó közösséget, ha Dél-Afrikában kiderül; Izrael segítette őt.

2.

Így kezdte tehát Mandela, az állítólagos kommunista, akiért szinte rajongtak a kapitalisták. – És, hogy miért?

Hogy miért udvarolt annyira a dél-afrikai feketéknek Izrael és a Nyugat? – Mert Dél-Afrikában találhatók nagy mennyiségben azok a dolgok, amelyek nekik kellenek, – s ezekhez csak nehezen tudtak hozzáférni addig, míg az apartheid rendszer volt uralmon.

Es, hogy melyek ezek a dolgok? – Dél-Afrika a Föld ásványkincsekben leggazdagabb országai közé tartozik. A világ aranytermelésének több mint 45%-át adja, valamint nagy mennyiségű uránt, gyémántot, platinát, vasat, vanádiumot, mangánt, krómot, rezet, azbesztet és kőszén, grafitot, nióbiumot és kolumbitot bányásznak itt. – A gyémántnak mindkét fajtáját bányásszák, az ipari és az ékszergyémántot is.

1994-ben, a fekete-rendszer váltás óta, (amikor Mandela lett a köztársasági elnök), – pedig már a Nyugat totálisan ellenőrzi az ország gazdaságát, de legfőképpen a bányászatát.

Gyémántbánya Dél-Afrikában. – Fotó: mining-technology.com
Meghatározó az angol, amerikai és francia tőkecsoportok szerepe, melyek a gyémántbányászat majdnem egészét, az aranybányászat kétharmadát, s a feldolgozóipar 50%-át tartják a kezükben.

A világon a leggyorsabban ebben az országban térülnek meg a külföldi tőkebefektetések.

Mindezzel persze együtt jár az is, hogy az idegen tőke leginkább persze a zavarosban tud a legjobban halászni, – mert, akkor a társadalom nem a kapitalista fosztogatással van elfoglalva, – hanem például az egyre terjedő bűnözéssel és romló közbiztonsággal. – Az emberek egymással küzdenek a kizsákmányolók és ipari fosztogatók helyett.

3.

A fekete-rendszer váltás óta Dél-Afrika a világ legveszélyesebb országa lett, – közbiztonsága minősíthetetlen. – A fekete lakosság egymást is fosztogatja és gyilkolja, – de leginkább a még megmaradt fehér lakosságot. Az utóbbi 19 évben egyes információk szerint 70 ezer fehér embert gyilkoltak meg az anarchista fekete bandák. Az országban még a mértéktartó sajtó megállapításai szerint is: *Fehér genocídium – népirtás zajlik.*

A feketék egymást is ölik, mivel egyre kevesebb van az elosztani való anyagi javakból, – rohamosan terjed a szegénység. – mely már ugyanúgy sújtja a megmaradt fehéreket is.

Csak a külföldi tőke virul, – s viszi kifelé az extra profitot az országból. S mindezt lényegében köszönheti, az önmagát az egyre szegényedő népe előtt – álcázásképpen kommunistának mondott, – valójában a Moszad által kiképzett Nelson Mandelának. Nemhiába voltak ott a nyugati hatalmak prominens képviselői (kezdvé Obamával) a temetésén. – Nagyon szerették őt a gyémántjaival, aranyával, platinájával és uránjával együtt.

Szabad Ríport tudósító Iroda

Felhasznált források: Haaretz – MTI – Wiki – Mining-technology.com

A Világ Urainak Tízparancsolata

„... Ébredj, hazám, mert ha most nem ébredsz, Soha többé nem lesz ébredésed, S ha ébredsz is, annyi időd lesz csak, Míg nevedet sírkövedre vésed! ...”

(Petőfi Sándor: A nemzethez)

Az alábbi „tízparancsolatot” Noam Chomsky vetette papírra, egy amerikai zsidó családból származó egyetemi nyelvész és előadó.

1.) Az emberek agyát és figyelmét le kell foglalni másod- és harmadrangú problémákkal. Ennek érdekében figyelmüket el kell vonni a valós és súlyos szociális gondokról, mégpedig olyan hírekkel, amelyek társadalmi jelentősége kicsi ugyan, de érzelmileg erősen megérintik őket. Támaszkodjunk a bulvársajtóra, amely hű szolgánk lesz.

2.) A nép úgy kell tekintszen politikai vezetőire, mint a nemzet megmentőire. Ennek érdekében (elsősorban a média segítségével) hamis riasztások és nemlétező fenyegetések tömkelegét kell rájuk zúdítani, amelyek miatt aggódni, később szorongani kezd. Ha a szorongás elérte a kritikus szintet, lépj közbe és oldd meg a (máskülönben nemlétező, illetve általad gerjesztett) problémákat. Hálásak lesznek, s önmaguk fogják kérni szabadságjogaik csorbítását.

3.) A nemzetnek mindig készen kell lennie arra, hogy valami rosszabb következék. Ennek sulykolása érdekében használd fel a „fehér” propagandát (vagyis nyíltan a kormány irányítása alatt álló médiumokat), a „szürkét” (azokat a sajtótermékeket, amelyek csak részben állnak kormánybefolyás alatt), s a „feketét” (amelyekről senki sem gondolná, hogy valójában a hatalom szolgálatában állnak). Ezek karöltve azon kell munkálkodjanak, hogy egy olyan kormány képét vetítsék a lakosság szeme elé, amely minden erejével azon munkálkodik, hogy a jövő egét beárnyékoló sötét fellegek legalább egy részét elhessentsék a nemzet feje felől. A kemény, megszorító intézkedéseket fokozatosan kell bevezetni, mert így az emberek hozzászoknak a rosszhoz, sőt: örülnek, hogy még mindig nem a legrosszabb következett be.

4.) A nemzetet meg kell győzni, hogy minden rossz, ami aktuálisan történik, az kizárólag azért van, hogy a szebb jövőt biztosítsuk számára. Vagy ha nem a számára, akkor a gyermekei számára. Az emberek reménytelenül idealisták és hiszékenyek, akik ezt az érvet („majd a következő generációknak sokkal jobb lesz, nekünk ezért kell áldozatokat hoznunk”) évszázadokon keresztül hajlandó benyelni és elfogadni.

5.) Az embereket le kell szoktatni a gondolkodásról, s arról, hogy a történelemben felfedezzék az ok-okozati kapcsolatokat. Ennek érdekében a politikai vezetők egyszerűen kell megfogalmazzák az üzeneteiket, már-már infantilis módon, minimális szókincssel, rövid mondatokban. A hallgatóság ily módon megszokja a felületességet, naiv lesz és hajlamos az információk bevetésének elfogadására.

6.) Minden adandó alkalommal az emberek érzelmeire kell hatni, nem a racionális gondolkodásukra. Bátorítani kell mindenféle emocionális megnyilvánulást, mert az érzelmeiket sokkal könnyebb manipulálni, mint a rációt.

7.) Az embereket a lehető legnagyobb tudatlanságban és műveltségben kell tartani, mert így nem lesznek motiváltak magasabb ideálok és összetettebb tervek megvalósításában. Butítsd le az oktatásügyet, tedd korrupttá és hozd a működésképtelenség küszöbére. Egy ilyen iskolarendszer a közvélemény manipulálásának ideális eszköze.

8.) A népet el kell zárni az objektív, korrekt és teljes tájékozódás/tájékoztató minden forrásától. Ennek érdekében pénzügyileg támogatni kell azokat a médiumokat, amelyek butítják és félretájékoztatják az embereket, s gazdaságilag el kell lehetetleníteni azokat, amelyek ennek ellenkezőjét próbálják elérni.

9.) A nyájszellem erősítése prioritás! Az egyénben fel kell ébreszteni a szégyen- és tehetetlenség-érzetet, s választható (pontosabban választandó!) alternatívaként ezzel szembe kell állítani az igazodási, csatlakozási kényszert. Az egyéniségeket nélkülöző nyáját mindig könnyebb irányítani, ellenőrizni és befolyásolni.

10.) Mindent meg kell tenni az egyének megismerése érdekében. Ezt elérendő belső (és titkos) nyilvántartásokat kell felfektetni az egyén különféle (izlésbeli, politikai, ideológiai, viselkedési) preferenciáiról, opcióiról, egyszóval teljes pszichológiájáról. Törekedni kell arra, hogy jobban megismerjük az egyént, mint ahogy ő ismeri önmagát. Fel kell használni a társadalomtudományok (szociológia, lélektan, csoportképzés pszichológiája, stb.) legújabb vívmányait céljaink elérése érdekében, de ezeket a lépéseket a legnagyobb titokban kell tartani. Megfoghatatlan, érzelmi töltetű, nagy és közös célokat kell kitűzni, amelyek alkalmasak arra, hogy lelkesítsék a tömegeket. Ha nyilvánosságra kerülnek, ezeket a törekvéseinket határozottan (ha kell: erőszakkal) tagadni és cáfolni kell.

Hodorkovszkij és a németek

Hodorkovszkij a zsidó, hazatalált. A

cionlakáj Németország egy cégéres gazembert, a világ első számú tolvaját, a r é s z e g e s , cionzsoldos Jelcin kedvencét szinte államférfiakat megillető parádéval fogadta. Genscher, volt német külügyminiszter, Horn Gyula barátja, különrepülőtt küldött érte, hogy meglátogathassa Berlinben kezelt anyját, és a volt miniszter várta a repülőtéren is. Alighanem Hodorkovszkijnek két anyja lehet, mert a másik még Moszkvában tartózkodik. Merkel is kitett magáért, örömmel üdvözölte a kegyelmi kérvényt benyújtó Hodorkovszkij szabadon bocsátását.

Egy csalót, sikkasztót, adóelkerülőtt még ilyen pompával soha sehol nem fogadott senki. Nyilvánvaló, hogy ez a kitüntető bánásmód Hodorkovszkij zsidó mivolta mellett a „hasonló a hasonlóknak örül” elv látványos gyakorlati érvényesülése is lehetett. Egy erkölcsileg halott, csak a gyávaságáról és lakájer-mészetéről ismert népség -a németek most örülhetnek. Gazdagodtak, legalább egy évig egy olyasvalakivel, aki tökéletesen beillik közéjük és azok közé is, akiket az elmúlt évtizedekben begyűjtött a cionlakáj német állam.

Nem meglepő ez a német lelkesedés. Ilyenek, és mindig ilyenek is voltak. Egy nép, amelyik a kényelemért, a legújabb autóért, fürdőmedencéért képes arra, hogy leköpije, levezelje, és ha azt kívánják a gazdái, akkor le is szarja ősei sírjait, mocskolja azok emlékét. Übermenschen? Még egy afgán analfabéta kecskepásztor is százszor különb bármelyik németnél. Mert képes harcolni a szabadságáért és a méltóságáért. A világ legnagyobb szerencsésé közé tartozik az a történelmi ítélet, melyet az oroszok mértek rájuk 1945-ben.

Ha volna a német népben egy kis kurázszi, már sehol sem lennének a nyakukba ültetett uraik. Bármelyik szegény arab országról példát vehetnének, ha volna bennük legalább egy szemernyi vágy az emberi méltóság megtartására. De nincs, és ezért talált haza Németországban Hodorkovszkij. Senki nem fog ellene és a befogadása ellen tüntetni, hallgatnak és azon török a fejüket, hogy hová menjenek az év végén „urlaubozni”. Majd egyszer, amikor egy ilyen üdülésből hazatérnek, mások lesznek a lakásaikban, a munkahelyeiken, az országukban. Akkor mehetnek ők is világgá, de egy ilyen népséget nem fog befogadni senki. Legfeljebb csak szolgának, ami nem lesz különösebben terhes egy lakájnépnek.

Kassai Ferenc
2013.12.21. – hidfo.net